

KEGYETLEN VILÁG

A múlt év karácsonyán megdöbbentette a keresztyén világot, és valóságosan megrázta a nem keresztyén világot is a katasztrófa sorozat. Földrengés, tengerrengés (szökőár) lepte meg a távolkelti földrészt. A szenvedés látványa és híre megosztotta a világot. A „bölc” ember nem titkolja: nem tudja a segítség módját. Az érzelmes világ rögtön ugrik: segít. Az anyagi világ azt mondja: no–no, meg kell vizsgálni van-e pénz rá? Az egyesült világ azt képviseli: nem szabad megfeledkezni a többi szenvedőről sem. A média végső megállapításában hallottam: „Kegyetlen ez a világ!” Valóban az!

A 22. zsoltár jutott eszembe. A zsoltár, amely szenvedéssel kezdődik, de dicsőséggel végződik.

A karmesternek: „A hajnali szarvas” kezdett ének dallamára. Dávid zsoltára.

Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el? Távol van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok! Istenem! Hívlak nappal, de nem válaszolsz, éjszaka is, de nem tudok elcsendesedni. Pedig te szent vagy, trónodon ülsz, rólad szólunk Izráel dicsőreitei. Benned bíztak őseink, bíztak, és megmentetted őket. Hozzád kiáltottak segítségért, és megmenekültek, benned bíztak, és nem szégyenültek meg.

De én féreg vagyok, nem ember, gyaláznak az emberek, és megvet a nép. Gúnyolódnak rajtam mind, akik látnak, ajkukat biggyeszítik, fejüket csóválják: Az ÚRra bíztá magát, mentse hát meg őt, szabadítsa meg, hiszen kedvelte!

Te hoztál ki engem anyám méhéből, biztonságba helyeztél anyám emlőin. Már anyám ölében is rád voltam utalva, anyám méhében is te voltál Istenem. Ne légy tőlem távol, mert közel van a baj, és nincs, aki segítsen! Hatalmas bikák vettek körül, bekerítették a básáni bivalyok. Föltátották rám szájukat, mint a marcangoló, ordító oroszlán.

Szétfolytam, mint a víz, kifecamodtak a csontjaim. Szívem, mint a viasz, megolvadt bensőmben.

Torkom kiszáradt, mint a cserép, nyelvem az ínyembe tapadt, a halál porába fektettél. Mert kutyák vettek körül engem, gonoszok bandája kerített be, áthyukasztották kezemet, lábamat. Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak bámulnak, néznek rám. Megosztottnak ruháimon, köntösömrre sorsot vetnek.

Ó, URam, ne légy távol, erősségem, siess segítségemre! Mentis meg engem a fegyvertől, életemet a kutyák hatalmából! Szabadíts meg az oroszlán szájából, és a bivalyok szarvai közül, engem, nyomorultat!

Hirdetem nevedet testvéreimnek, dicsérlek a gyülekezetben. Kik az URat féltetik, dicsérjétek őt, Jákób utódai, mind dicsőítsétek őt! Rettegjétek tőle Izráel utódai mind!

Ézsaiás is erről beszél, hogy a szenvedés és a megelégedés összetartozik. A szenvedés mindig megelőzi a beteljesedést. Nincs rövid út. Napsütés jön a felhők után, fény követi a sötétet, virágok nyílnak az esőfelhők után, próba után jön a diadal. Még Isten sem a rövid utat választja.

Talán ma az élet árnyékában ülsz, elhalmoznak a problémák. Ha jelenlegi sorod a tüzes kemence, akkor hadd bátorítsam szívedet, erősítsen hitedet azzal, hogy ugyanazon az ösvényen vagy, amit Isten mutat neked. Világosságra vezet, ha vele jársz. „Mert csak pillanatig tart haragja, de egész életen át a kegyelme. Este szállást vesz a sírás, reggelre itt az ujjongás.” (Zsolt.30:5)

Amikor Isten elhívta Ézsaiást, ezt mondta neki a hatodik fejezetben: „Olyan üzenetet hordozol, amit az emberek nem akarnak hallgatni. Amikor elmondod nekik igéimet, akkor nem hisznek neked.” Ez ma is igaz. Az emberek nem szeretnek hallani a szenvedő Istenről. A szenvedő Istenség ellentétes az emberi gondolkodással.

Ézsaiás hétszáz évvel Krisztus születése előtt, megdöbbentő dolgokról beszél, a szenvedő szolgáról. „Sokan csak iszo-

nyodtak tőle, annyira torz, nem emberi volt külseje, emberhez nem méltó volt alakja. De bámulatba ejt majd sok népet, királyok is befogják előtte szájukat, mert olyan dolgot látnak, amiről senki sem beszélt nekik, olyan dolgot tudtak meg, amit addig nem hallottak.” (Ézs.52:14–15)

Láttuk a cunami áldozatainak szörnyű ábrázatát, az ott lévők elmondták a szörnyű állapotokat, a bűzt, a szenvedést... és ez mégis megosztotta a világot. Nem adtak esélyt Istennek, hogy beszéljen velük.

Ézsaiásnak és Dávidnak bele kellett kiáltani a világba. Prófétálni kellett, Isten hatalmáról, szenvedéséről, munkájáról és „nem akarták hallgatni.”

Krisztus szenvedése mennyire megalázó, és borzalmas volt. Dávid is beszél a féregről, emberek csúfjáról, a nép utálatáról. Az emberek csúfolták, ajkukat félrehúzták, a fejüket hajtogatták, ténylegesen elutasították.

Ézsaiás is a torz külsőről, az elutasításról, az elhagyatottságról beszél.

Ma az Újszövetségben nézzük a keresztre feszítés mozzanatait, tiszteletudó mérséklettel elkerüli a valóságos látványt a kíváncsi tömeg elől. Nem is láthattak mindent, mert Isten maga, a sötétség palástját borította Fia haláltusájára.

A sötétségnek az alatt a három órája alatt a Kereszt oltárrá vált. Az Emberfia, Isten Báránya megfizette a tartozást a világ bűneiért. A sötétség három órája után a tömeg megdöbbenhetett, amikor fény vetődött a keresztre. Nem is nézett ki embernek, csak reszkető, vérben fürdő emberi test volt. Kibeszélhetetlenül eltorzult volt, „Sokan iszonyodtak tőle, annyira torz volt.” Ezért borította be Isten a sötétség palástjával. Semmi sem volt ott, ami kielégíthette volna az emberek kíváncsiságát.

Minden kedves olvasónknak Áldott Húsvétot kívánunk!

ARCKÉPCSARNOK

Szolgatársunk: Frittmanné, Magdi néni

Krisztus halála sohasem lesz közhely senkinek sem. Halála más volt, mint bárkinek a halála. „De bámulatba ejt majd sok népet...” Vajon tudunk-e úgy bizonyosságot tenni Krisztusról, hogy az emberek megdöbbenjenek rajta? Örvendezzünk ma azon, hogy hirdethetjük Istennek Igéjét.

Ézsaiás az 53. rész első versében mondja, „*Ki bitte el, amit hallottunk, ki előtt volt nyilvánvaló az Úr hatalma?*”

Pál apostol is mondta, hogy a keresztpredikálása bolondság azoknak, akik elvesznek.

Akik azonosulnak a keresztpredikálásával azokat bolondoknak tartják, mert „*A nem lelki ember pedig nem fogadja el az Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes: mert csak Lelki módon lehet azokat megítélni.*” (1.Kor.2:14)

A zsidó törvényekben ismeretlen módszer volt a keresztre feszítés. Nyilvánvalóan Róma találta ki, mert egyedül a római büntető törvénykönyv tartalmazza ezt a kegyetlen büntetést. Mégis Dávid a 22. zsoltárban tökéletesen leírja ezt a büntetési módot. Micsoda bizonyítéka ez az Isteni ihletettségnek.

Isten nem emberi módszereket alkalmaz, hogy valamit elérjen. Isten a világ erőtleneit választotta ki, hogy megszégyenítse az erőtleneket, és a bolondokat választotta ki, hogy megszégyenítse a bölcséket.

Ha tudni akarod, hogy Isten gyűlöli-e a bűnt, tekints a keresztre! Ha akarod tudni, hogy Isten megbünteti-e a bűnt, csak tekints az Ő egyetlenére, a Fiára!

Miként menekedhetnénk meg, ha ilyen nagy megváltást figyelmen kívül hagynánk? Ő valaki másért szenvedett és halt meg, érted, és értem. Ő nemcsak meghalt, hanem feltámadt a halálból és győzött a halál fölött. Fölment a mennybe. Nem halott Krisztust imádunk, hanem az élő Jézus Krisztust imádjuk.

Ézsaiás így tesz bizonyosságot: „*Lelki gyötrelmeitől megszabadulva látja őket, és megelégedett lesz. Igaz, szolgám sokakat tesz igazsá ismeretével, és Ő hordozza bűneinket.*” (Ézs.53:11)

Dávid így kiált fel „*Hadd hirdessem nevedet atyámfiaiának és dicsérjelek téged a gyülekezetel.*” (Zsolt.22,23)

Mi mit teszünk? Imádjuk Krisztust, és bizonyosságot teszünk Róla, hirdetjük nevét?

Bödös József.

Lászlóné) és a gyerekek.

Amikor először voltam jelen egy műsor felvételén, lehet, hogy jobban meg voltam szeppenne, mint a gyerekek. 3-4 nebuló állja körül a mikrofont Magdi néniel szemben kéthetente szombaton. Egy héttel előtte már megkapják a gyerekek az adott témát, de Magdi néni már hónapokkal előbb készül a Bibliai történetek fel és levezetésére. De ki is ő?

Már gyermekkorától nagy kegyelmében őrzi őt Isten. Legnagyobb ajándéknak a hitet tartja. Háborús gyermekévei nem voltak könnyebbek másokénál, akik szintén átéltek ezeket az időket. Egy olyan házban rejtőztek pl. 2 hónapig az édesanyjával és testvérével, ahol idegenek voltak. De Isten megőrizte és átsegítette őket a nehézségeken.

Nagyon sok betegség és gyötrelme követte az éhínséges időket. A félelmei és szorongásai imádság által múltak el.

A mesélés képességét apai nagymamájától örökölte. Édesapja is szeretett meséket és verseket mondani. Később a gyerekekhez vezették ezek az emlékek és adottsága révén a tanítóképzőbe jelentkezett. Úgy gondolta, hogy egy Borsodi faluba, Felsőzsolcára kerül majd kezdő tanárként, de Isten másfelé vezette. 40 év után egy helyről ment nyugdíjba.

A Mera gyermekadás egy szolgálat számára, mely két összetevőből áll: Bibliai ismeretekből és a pedagógiai munkából.

“Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom néktek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba.”
Mk 10,14-15

Magdi néni és a gyerekek felvétel közben

Mivel Magdi néni nem járt Teológiára, ezért nagyon nagy gonddal készül egy-egy leckére. Kihívás számára egy-egy fogalom megvilágítása a beszélgetések során. Nem kevésbé a tanulságok levonása és átadása. A saját maga életére vonatkozó tanácsokat is mindig megmutatja neki Isten, mielőtt továbbadja azokat.

Magdi néni elhívása a Timóteusnak írt Páli parancs, miszerint az idősebb asszonyok tanítsák a fiatalabb asszonyokat, leányokat. Nagyon szeret főzni, kötni és varrogatni és ezeket a „tudományokat” átadni a fiatalabbaknak. Mindemellett a kölcsönös beszélgetés és imádkozás elengedhetetlen része egy ilyen találkozásnak. Budapesten él párjával egy kedves, izlésesen berendezett lakásban, boldog nagymama és hűséges szolgatársunk, akiért nagyon hálásak vagyunk Istennek.

És akkor jöjjön most egy igaz történet egy imameghallgatásról, Magdi néni „tollából”:

„Volt egyszer egy kislány, aki levelet írt a Jó Istennek. Nagyon szeretett volna egy piros pöttyös ruhát. Édesapja hadifogoly volt és édesanyjának sem volt pénze. Nagyon nem volt ez reális elképzelés. De megírta a levelet Istennek, mintha csak az édesapjának írta volna, és betette a párnája alá. A Vöröskereszttől mindig érkeztek csomagok, s nem volt ez másként ebben az évben sem. Mint hadigondozott ő is kapott egy kicsi csomagot. És mit látott benne? Alig akart hinni a szemének: egy fehér alapon piros pöttyös ruhácskát, piros masnival! Már is tudta, ezt nem küldhette más, mint Isten, aki pontosan vette a méretét, és aki meghallgatta az imádságát.”

Érdemes hinni és imádkozni, mert van egy Élő, Teremtő, Mindenható Atyánk, aki szüntelenül a tenyerén hord, és figyel ránk!

Elek Éva

„TÉNYLEG FELTÁMADT”

Sokan beszélnek hitetlenül, vagy gúnyolódva Jézus kereszthaláláról. Azt gondolják, az egész nem volt több, csak jól megrendezett színjáték, s Jézus nem is halt meg a kereszten, maximum elájult. A feltámadás titkát sokan abban látják, hogy Jézust egy sírboltba tették, nem pedig egy sírgödörbe, így aztán könnyű volt az est hűvösében magához térnie, s szépen kísértálni a megvesztegetett őrök között.

Az emberek nagy része soha nem nézett utána, hogy mit is jelent a keresztfeszítés, tehát tájékozatlanságuk érthető. Ám a Biblia leírása annyi bizonyítékot rejtget, hogy aki komolyan végigolvassa Jézus halálának történetét, s aztán a feltámadásról szóló híradásokat, könnyen jut azokkal a tudósokkal egyező véleményre, akik azt mondták: „Jézus vagy tényleg feltámadt a hálából, vagy fel kellett támadnia...”

De vegyük sorra azokat a bizonyítékokat, melyek alapján tudhatjuk, hogy Jézus valóban meghalt és feltámadt.

A kereszthalált nem halálos seb okozza! Bár a katona dárdadófése, amit Jézus az oldalába kapott, mindenképpen halálos, hiszen ha a szívet nem is érte, de a tünetekből egyértelmű, hogy a tüdőt igen. Nyílt tüdősebbel pedig nem valószínű, hogy az este hűvösében valaki magához tér és elmegy a sírból...

A keresztfeszítés technikája ebben az időben már igencsak fejlett volt. Célja pontosan az, hogy mindenképpen elkerüljék a keresztfeszített ember gyors halálát. A Jézussal keresztfeszített gonosztevőket nem véletlenül nem bántották közvetlenül a keresztfeszítés előtt. Jézus azonban „gyorsított eljárással” került kivégzésre, így óriási vérvesztés és fizikai gyötrelmek előzték meg már a keresztfeszítést is. A fejére húzott töviskorona akácia tövisai nagy mennyiségű, súlyosan mérgező anyagot juttatott Jézus kopnyájába. A skorpió – a római korbács – szinte teljes mértékben lehántotta a hátáról a bőrt.

A keresztfeszítés titka az, hogy a kereszten megfullad az ember. A két kéz felfeszített állpota nagyon megnehezíti a légzést. Csak akkor tud a keresztfeszített ember levegőt venni, ha a kezébe vert szögeken feljebb húzza magát és a lábába vert szögön pedig kinyomja magát. A rekeszizom a végzete az elítéltnak. Ha már

nem tudja tovább folytatni ezt a kintornát, akkor vége: saját rekeszizma zárja ki a levegőt a saját tüdejéből.

(Ezért törték el a másik két gonosztevő lábait, hogy a fulladás bekövetkezzen...) Jézus a kereszten kilehelte lelkét. Sokak szerint csupán elájult. Ám az ájult embernek is szüksége van oxigénre. Az oxigén hiánya – mint tudjuk – néhány percen

belül agyhalált okoz. Jézus pedig halálát követően még órákig volt a kereszten.

Ám tegyük fel, hogy a kételkedőknek mégis igaza volt, s Jézus csak elájult a kereszten. Akkor bizony a temetésével van nagy gond, ugyanis tanítványai minden kétséget kizárólag megölték őt.

Hogy miért?

Először is azért, mert golyocsba csavarták a testét. Csak próbálja ki bárki, vajon tud-e levegőt venni, ha előbb kifújja a levegőt, s aztán abban a pillanatban jó szorosan körbe csavarják a mellkasát egy lepedővel. Nem igen fog sikerülni még épen és egészségesen sem. Nem hogy több óra pokoli gyötrődés után, teljesen összevert állapotban.

Ám ha mégis sikerült volna, jön az újabb gond: Két titkos tanítvány – Arimátria József és Nikodémus garantáltan kivégezte Jézust a szeretetével. Ugyanis mindenki tudta nélkül – nyilván csupa jószándékból – halála után azonnal bebalzsamozták Jézus testét, közel 100 font (mintegy 45–50 kilónyi) balzsamot kenve a testre. A jelentős súlytól eltekintve, amely teljesen átítatta a golyocsot, s ezzel múmiává változtatta Jézus testét komoly

gond van a balzsam által beindított vegyi folyamatokkal. Mint tudjuk, ha valaki égési sérüléseket szenved, akkor a két kilenced rész égése már halálos lehet. Ötven százalék megégése esetén a halál 90 százalékot meghaladó bizonyossággal áll be. A Jézus testét borító balzsam gyakorlatilag 100%-os harmadfokú égési sérülést okozott. Teljesen eloxidálta a bőrt, mégpedig visszafordíthatatlan kémiai reakciók keretében. Nem igen hiszem, hogy ezután Jézus elsétált volna a sírból. Pláne nem hiszem, hogy minden tanítványa – és nem csak 12-re gondolok – hagyta volna magát megölni azért, hogy egy mítoszt életben tartson... Jézus feltámadt a halálból.

A bizonyítékok sorában magamat hagytam utoljára. Ha Jézus fel nem támadt volna a halálból, az én bukott, bűnös életem, rossz természetem már rég a halálba juttatott volna engem. De mert él, így élek most én is. S nem csak most, hanem ígérete szerint örökké – Vele

Kulcsár Tibor

Feltámadás

(1Kor 15,35–49)

*Miként sejted meg, kicsi mag,
lent a föld méhében,
hol nem erősít hajnali harmat,
sugaras napfény, hol a fagy
karma még fogva tart, és az eget
szél-cibálta várfalak uralják:–
mondd, honnan van, kicsi mag,
tévedhetetlen bizonyosságod,
hogy itt a tavasz? – Honnan?*

Húsvét

*Tavasz suhan a kéklő égen át,
Tavaszi nap szórja szét sugarát.
Tavaszi szél száll a mezők felett,
Száll egy szép, meleg élet-üzenet.*

*Élet zsendül a halálon át,
Érzem balzsamos, üde illatát,
Élet árad, Jézus már nem halott,
Mert hajnalban dicsőn feltámadott!*

*Somogyi Gáborné
Csoma Irén*

I. Protestáns Médianap

2004. október 8–9. Ez a két nap egy olyan próbálkozás volt, ahol szeretnék volna összefogni azokat a protestáns sajtó irodalmakat, kiadókat, akik mögött vagy többen, vagy egyedül állnak, de akik elhívásuk szerint terjeszteni kívánják az örömhírt. „Az összefogás nagyon fontos – hangsúlyozták a szervezők – elsősorban a médiában való részvételünk hatékonysága miatt.”

A mai világban a jó hír nem hír az emberek számára. Ha az újságot fellapozzák, vagy a televíziót bekapcsolják, az érdeklőket, hogy hol van háború, hol van katasztrófa vagy hol történt gyilkosság.

De melyik az a lap, amelyben azt olvashatjuk, hogy az édesanya boldogan csókolt meg a gyermekét, vagy az Úr Jézus békessége ad igazi nyugalmat a szívünknek ebben a zaklatott világban?

Az embereket ma nem ez érdekli. Ezért indult el ez a kezdeményezés, hogy bátorítsák a protestáns médiában szolgálókat és dolgozókat. Míserint el kell érni az embereket azzal a hírrrel, hogy más is létezik, mint rossz hír.

„Meg kell láttatnunk, hogy van olyan tiszta csatorna: televízió, újságok, rádió, ahonnan a csendesség és Isten tisztelete szól. Ez a vágyunk, hogy egyre hangosabban szóljunk, és közben bátorítsuk egymást, hogy érdemes a jó hírt zengetni a világ fülébe. Nem egymás olvasó-, néző- vagy hallgatótáborát akarjuk elvenni, hanem együtt, összefogva erősíteni egymást a szolgálatban. A Protestáns médiatálalkozó célja pedig, hogy ne belterjes legyen, hanem mindinkább kifelé szóljon, az utca emberének is. Természetesen folytatjuk jövőre is akkor, ha Urunk akarja és élünk, illetve Ő is áldását adja minkre.,, – nyilatkozta Nagy Erzsébet, az Éjféle Kiáltás Missziótól, a szervezők nevében.

A két nap mottója az Úr Jézus szavai voltak: „Meg van írva...” Igei szolgálatok, bemutatkozások, zenei fellépések tették még tartalmasabbá az I. Protestáns Média napot, ahol a résztvevők is megismerkedhettünk egymással. Hisszük, hogy az évek multával egyre jobban be tudjuk majd mutatni, hogy a médiában lehet, szabad és kell is az igazi Krisztusi értékeket képviselni.

Idén a Protestáns Sajtó Médianapja 2005. május 27–28-án kerül megrendezésre. Helyszín: TIT Stúdió, 1113 Budapest, XIII. ker. a Zsombolyai út. 6.

Elek Éva és Rácz Géza

A rádiós szolgálatra emlékezve

Bizonyos életkoron túl gyakrabban lapozgatunk az emlékeink tárházában. Örömet jelent, ha olyan emlékképek jönnek elő, amelyek a maguk idejében érdekesek, izgalmasak voltak és az emberek számára áldást jelentettek, így emlékezem én a rádiós szolgálataimra. Hosszú évekig rövid tíz – tizenkét perces igehirdetést mondtam szalagra. A Trans World Rádió titkos követői a lakásunkon kerestek fel, és csendes estéken, gondosan elrejtőzve készültek ezek a felvételek.

1982 márciusában, Jugoszláviában, Pacséron, Bertalan József lelkipásztor lakásán a Trans World Rádió néhány vezető munkatársa a rádiós programok írására és szerkesztésére felkészítő tanfolyamot tartott. Magyarországról többen részt vettünk rajta. (Jugoszlávia akkoriban félig–meddig Nyugatnak számított.) Steiner József a rádió magyar munkatársa ekkor javasolta, hogy alakítsam ki a rádiós szolgálatnak egy új műfaját: az asztali beszélgetéseket. Ettől kezdve közel tíz éven át folyamatosan készítettem a monté carloi evangéliumi rádió számára ilyen beszélgetéseket.

Ebben az irodalmi formában a Biblia tanításait, és az Evangélium üzeneteit hoztuk egészen közel a mindennapi élethez. Fontos volt, hogy a beszélgetés során vita alakuljon ki, tehát legyen egy ellenkező, más felfogású vitapartner, vagy válságban vergődő, gyógyulást, megoldást kereső ember. Természetesen a beszélgetések mindig az Evangélium győzelmét eredményezték a vitapartnernek életében. A beszélgetések drámai feszültséget igyekeztek kelteni.

János bácsi (ez voltam én) asztal körül beszélget a témától függően három – négy – öt – hat személlyel, fiatalokkal, érdeklődőkkel vagy éppen problémák közt vergődő emberekkel. Komoly és nagy munkát jelentett ezeknek a beszélgetéseknek a

megírása, gépelése, a megfelelő szereplők kiválasztása, felkészítése, majd az adásra alkalmas felvétel elkészítése. Emlékezem és feljegyzésem szerint hét sorozatot készítettem a következő témákban: „Keressétek Őt” (tizenkét beszélgetés Istent keresők részére); „A családról” (tíz beszélgetés); „A végső időkről” (tizenkét beszélgetés); „A Szentlélek személye, munkája és ajándékai” (tizenöt beszélgetés); „A Jehova tanúiról” (tíz beszélgetés); „A mélységből kiáltok” (kilenc beszélgetés a 130. Zsoltár alapján); „Bibliavásolás közben” (tizenkilenc beszélgetés). Ez utóbbi sorozatban a következő témákat beszéltek meg: A Biblia, Jézus Krisztus Isten Fia, A hitre jutás útja, A bűn, A megtérés, A bementés, A gyülekezet, Beépülés a gyülekezetbe, Krisztus követése, A megbocsátás, A gyülekezeti fegyelem, A törvény. Szombat és vasárnap, A csodák. Az Isten országa, A szolgálat, A boldogság, Az ima, A biznyságtetés. Ezeknek az asztali beszélgetéseknek a hatását igazolja, hogy mind a mai napig az ország gyülekezeteiben járva sokan „János bácsinak” szólítanak. Előfordult, hogy a beszélgetésekben felmerült problémákat annyira valósnak érezték a rádióhallgatók, hogy leveleket írtak a rádióknak, amelyekben tanácsokat adtak a beszélgetés szereplőinek. Hálás vagyok Istennek, hogy a kommunizmus évtizedei alatt – amikor a médiákban, az iskolákban kizárólag az ateista gondolkodás juthatott szóhoz –, a rádióan át számtalan emberhez eljutott az evangélium üzenete. Sok biznyságot szereztünk arról, hogy ez a munka nem volt hiábavaló. Az pedig, hogy ezt a szolgálatot az akkori hatóságok tiltása ellenére Isten oltalma alatt végezhetjük, még inkább örömteljessé tette számunkra ezt a feladatot.

Kovács Géza (a MERA alapítója)

Aki a halott vasrúdnak erőt ad...

Egy nagy természettudóst megkérdezett egyszer valaki, hogyan gyűjti össze Isten az emberek hamvait ismét egy testté. A tudós némán elkevert egy maroknyi vasreszeléket közönséges porral és homokkal. Azután megkérdezte látogatóját: „Ki tudná kiválasztani a vasreszeléket a homokból?”

Mikor a kérdezett nem tudott válaszolni, a nagy tudós fogott egy mágnesrudat, a

keverék fölé tartotta, és a vasszemcskék azonnal odarepültek a mágneshez. Azután komolyan ezt mondta az okos kételkedőnek: „Aki a halott vasrúdnak ezt az erőt adta, nem lenne képes ennél nagyobb dologra is, amikor a halhatatlan énünk ismét magára ölti a testet? Senki nem kételkedik a mágnes erejében, milyen ostobaság tehát a feltámadásban kételkedni!”

Az egyedüli út

Az idén ünnepeljük József Attila születésének 100. évfordulóját. Április 11–e egyben a költészet napja is, hiszen a kései utókor, a költő iránti tiszteletből, ezt a napot jelölte ki a költészet ünnepének... József Attiláról nem óhajtok elmélkedésekbe bocsátkozni, hiszen ez nem egy irodalmi folyóirat. Talán csak annyit, hogy ő is tragikus sorsú költőink közé tartozott, azok közé, akik nem igazán találták meg helyüket ebben az életben. A legtöbben tudjuk, hogy ez végül is öngyilkossághoz vezetett nála. Ebben kereste a kiutat, pedig igazából véve ez semmire sem megoldás.

Mi keresztények tudjuk a megoldást az élet terheire, épp ezért nagy a felelősségünk, hiszen ezt másoknak is el kell mondanunk. A Biblia nem azt tanítja, hogy nem lehetnek időnként elviselhetetlenek tűnők a terheink, hanem segítséget kíván nyújtani a terhek hordozásában. Jézus ezt tanította:

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű.”

Az iga nem arra szolgál, hogy még valamit rakjunk arra a szerencsétlen állatra, hanem arra, hogy a terhet áthelyezze az állatról a kocsira, és így már csak húzni kell a rakományt és nem cipelni. (Persze ezt a képet ma már sokkal kevésbé értjük, hiszen a gépkocsik korát éljük, ám én még utaztam a nagyszüleim ökrös szekérére, s így egy kicsit jobban el tudom képzelni a hasonlatot.) Azt azért mindnyájan elfogadjuk, hogy nehezebb cipelni valamit, mint egy kocsin húzni! Jézus azt tanítja nekünk, hogy ne cipeljük a terheinket, ha-

nem engedjük neki, hogy a segítségünkre legyen a hordozásában. Ő szívesen beáll mellénk, segít a harcainkban, a terheinkben. Élünk ezzel e lehetőséggel, hiszen nem lenne jó, ha bármelyikünk úgy érezné, hogy elviselhetetlen a teher, mely a vállát nyomja, és netalántán ugyanahhoz a „megoldáshoz” folyamodna, mint pl. József Attila is, hiszen ez nem megoldás! És miért nem megoldás?! Azért, mert a Biblia azt is határozottan állítja, hogy több az élet, mint csak a földi élet. Ha meghalunk, az nem jelent teljes megsemmisülést is. Istentől kapott lelkünk tovább él, sőt nemcsak él, hanem azt is olvashatjuk a Bibliában, hogy egyszer majd ítéletre is megy. És ezután az ítélet után örök élet következik: örök élet Istennel, vagy örök kárhozát az Ördöggel... Az, hogy mi vár ránk, itt a földön dől el. Ha elfogadtuk Jézus Krisztus helyettes gólgotai áldozatát, akkor örök élet, ha pedig ezzel a lehetőséggel nem éltünk, akkor örök kárhozát...

A Biblia szívéként emlegetett János 3:16-ban ezt így olvashatjuk:

„Úgy szerette Isten ezt a világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

De nemcsak meghalt helyettünk Jézus, nemcsak átvállalta a bűn következményeit, hanem le is győzte a halált, az élet örök, kérelhetetlen ellenségét, és húsvét hajnalán diadalmasan feltámadt a halálból. Épp ezért bízhatunk benne, és hihetünk neki, hiszen Ő nem egy szép eszmerendszert, nem egy nagyszerű ideológiát kínál nekünk, hanem mivel Ő ma is él, ezért valóságos, naponkénti segítséget. Ne a látszat megoldásokat válasszuk, hiszen az csak tragédiát, szenvedést és végső soron kárhozatot eredményez. Bízunk benne, hiszen Ő a győztes Úr! **Kulcsár Anikó**

Mint Noé idejében

Nehéz, küzdelmes életem volt. Korán, 35 évesen özvegy lettem 4 apró gyerekkel. Az Úr segítségével felnőttem. Mindenkori az Istenbe vetett hit az erő a nehézségekkel szemben. Most már 67. évembe leszek. Kis nyugdíjból élek. De gondoltam arra, hogy tőlem telhetően juttassak a rászorultaknak.

Az evangélium hirdetésre is sokat gondolok. Sajnos a világ rossz irányba menetel, nagyon de nagyon eltér attól, amit istenfélelemnek lehetne nevezni. Az adott lehetőség minden Isten hívót felekezetre

való tekintet nélkül arra kötelez, hogy tegyünk annak érdekében, hogy ne így legyen. Sokszor elgondolom, jó lenne belekiáltani a világba: ember, ébredj fel a rosszból, a gonosz cselekedetből.

A sok mondanivaló csak forr bennem, sokszor nincs kinek elmondani, aki meghallgatna. Az emberek legtöbbször nem vesz észre semmit, mint Nőé idejében. Így sokszor csak az ima marad fegyverként. Amit mindenkor megtehetünk minden testvérünkért, akik a jó ügyet szolgálják.

Anna, Szlovákia

Pályázat

Ha nem lett volna velünk az ÚR...

Jézus főpapai imájában nem azt kérte az Atyától, hogy gyermekeit vegye ki ebből a világból, hanem azt, hogy a harcaik közt is őrizze meg őket. Mindnyájan tapasztaljuk, hogy az élet nehézségeitől nem mentes az életünk. De ne feledjük, nem vagyunk egyedül! Jézus Szentlelke által tanácsol minket, és őrzi az életünket. Egy-egy fontosabb fordulópontonál megállva és visszatekintve, a legtöbbször így kezdhethetnénk a bizonyoságtételt: „Ha nem lett volna velünk az Úr...” Ez az idézet a 124. zsoltárból származik. Dávid összegzi népe és a saját életét.

Biztos vagyok benne, hogy talán nincs is olyan olvasó, aki ne tudna, Dávidhoz hasonlóan, egy-egy személyes megtapasztalást felidézni, és másokkal is megosztani. Örömmel vesszük, ha ezt megteszik, hiszen egymás hite által nagyon sokat épülhetünk.

Tehát várjuk a bizonyoságtételeket, személyes beszámolókat. A borítékra feltétlenül írják rá: „**Ha nem lett volna velem az Úr...**” Igérjük, hogy adásainkban ezek elhangoznak, és néhányat az Antennában is megjelentetünk.

124. Zsoltár

Zarándokének. Dávidé.

Ha nem lett volna velünk az ÚR

– valjia meg ezt Izráel! –

ha nem lett volna velünk az ÚR,

amikor ránk támadtak az emberek,

akkor elevenen nyeltek volna el bennünket,

így fellángolt haragjuk ellenünk.

Akkor elsodortak volna a vizek,

átsapott volna rajtunk az áradat.

Átsaptak volna rajtunk a tajtékzó vizek.

Áldott az ÚR, aki nem adott oda min-

ket martaléknul fogaiéknak!

Lelkünk megmenekült, mint a madár a

madarász töréből.

A tör összetört, és mi megmenekültünk.

A mi segítségünk az ÚR nevében van,

aki az eget és a földet alkotta.

KIS TÖRTÉNETEK, NAGY TANULSÁGOK

Potsdamban, a Sanssouci kastélyban Voltaire együtt ebédelt Nagy Friggyessel, akit mindenféle keresztyénséggelens tréfálgatással igyekezett fölvidítani. Amikor felállt az asztaltól, így kiáltott: „Eladom a paradicsomban levő osztályrészemet egy tallérért!”

Egy idős, fehér hajú tiszt, aki mindaddig hallgatott, így szólalt meg: „Uram, Ófelsége a porosz király országainak területén tilos eladni azt, amiről az illető nem tudja bizonyítani, hogy jogos tulajdonosa. Bizonyítsa be nekem, hogy önnek valóban van helye a paradicsomban, és én azonnal megvásárolom öntől.”

Ezúttal az általános nevetés Voltaire rovására tört ki. A király pedig, aki egészen elkomolyodott, így szólt: „Uraim, az ezredesnek igaza van. Legszebb győzelmemet is odaadnám, ha népem megőrizte volna azt a hitet, amely trónra lépésemkor az övé volt.”

Voltaire is – noha elszánt ellensége volt a keresztyén hitnek – mondott egyszer egy okos gondolatot a feltámadásról. Egy hölgy megkérdezte tőle, egyáltalán hogyan lehetséges az, hogy emberek hinni tudnak a halottak feltámadásában. Voltaire azt felelte: „Asszonyom, a feltámadás a világ legegyszerűbb dolga: Az, aki az embert egyszer megalkotta, másodszer is meg tudja alkotni őt.”

Feltámadott

*Suhan a hír e széles föld felett,
Delejes erő, csodálatos áram,
Szemünk furdik a húsvéti sugárban.*

*Ma minden, minden örömről zenél,
Fű, fa, virág, lebbenő felhők árnya
Ez egy, e drága, boldog szót kiáltja:
Ne sírjatok, mert Jézus Krisztus él!*

Somogyi Gáborné Csoma Irén

Házunk tájáról

Sokan felteszik nekünk a kérdést, hogy „Mit tudunk a hallgatóinkról? Kik hallgatnak minket? Egyáltalán van-e igény erre a szolgálatra?” Van, akit a kíváncsiság hajt, másokat az őszinte érdeklődés, és olyanok is akadnak, akik egy kicsit szkeptikusan állnak a témához... Ezek jogos kérdések, olyanok, melyeket magunknak is időről-időre fel kell tenni, ha nem akarjuk, hogy csak a „levegőbe dolgozzunk”. A rádiómisszió olyan szolgálat, melyben szinte soha nem látjuk a készülékek másik oldalán helyet foglaló hallgatókat. Mi „mondjuk a magunkét” a mikrofon előtt, (pontosabban azt az üzenetet, melyet Isten a szívünkbe tett), és nem tudjuk, hogy vajon van-e egyáltalán olyan valaki, aki meghallja... Legyünk őszinték. Ez bizony néha nem is olyan könnyű dolog. Nem látjuk az arcokat, nem látjuk a szemekben az egyetértés (vagy egyet nem értés) megnyilvánulásait, nem halljuk a reakciókat. Épp ezért minket is időről-időre megkísért a Sátán a „Van ennek egyáltalán értelme?” kérdéssel.

Bizonyosságul álljanak itt, az elmúlt év, azaz a 2004-es év „száraz, statisztikai” adatai. Az elmúlt évben 440 ember írt nekünk levelet. Nem ennyi levelet kaptunk, hanem ennyi személytől kaptunk levelet. Ezek döntő többsége, (kb. ¾ része) Magyarországról érkezett, a többi Európa más magyarlakta vidékeiről. (A tengerentúlról elsősorban e-mailt írnak nekünk, hiszen ott kizárólag az internet-rádióink hallgatható.) Adományt ennél is sokkal több testvérünktől kaptunk. Több mint 1100 embert indított Isten Szentlelke arra, hogy a rádiószolgálat anyagi terheiben is osztozzon. S akkor még nem beszéltem

azokról, akik az e-mailt használták vagy a telefont. Pedig napjainkban már ezek a kommunikációs csatornák is egyre jobban elérhetőek, sőt a fiatalabbak körében szinte csak ez létezik, meg az SMS... A félreértések elkerülése végett, még egyszer pontosítom, hogy ezek az adatok kizárólag a hallgatókkal folytatott kapcsolattartásra vonatkoznak, s azok közül is csak a személyek számára vonatkozó adatokat közöltem, s nem tartalmaznak pl. a partnerszervezetekkel folytatott levelezést, vagy a hivatali ügyintézés, vagy az adások szervezését érintő postánkat...

Hálásak vagyunk mindenkiért, aki bármilyen úton-módon részt vállalt az elmúlt évi munkánkban. Köszönjük az adományokat, a leveleket, de ennél is jobban köszönjük az imádságokat, hiszen nagyon nagy a felelőségünk. A hozzánk eljuttatott levelekből tudjuk, hogy sokaknak napi táplálékuk a rádióból hangzó szolgálat. Nem mindegy, hogy mi hangzik ott! Isten üzenetét kell tolmácsolnunk, ráadásul nem is keveseknek! Csak azoknak a száma, (lásd az adatokat), akik felvették velünk a kapcsolatot az elmúlt évben, jelentős gyülekezetnek minősülne, s akkor még nem számoltam a családtagokat, s azokat sem, akik ha személyesen találkoznak így szokták kezdeni a beszélgetést: „Mi is hallgatjuk ám a rádiót, de mi nem szoktunk írni...”

Nagy a felelőségünk, sok a munkánk, s időnként bizony fogytán az erőnk. Épp ezért Jézus szavaival zárom ezt a rövid összegzést. „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.”

Hála legyen Neki

Sok minden történt az elmúlt időszakban a mi kis életünkben is. Elsősorban Istennek vagyok hálás a gondviselésért és ebben a legnagyobb, hogy ez év augusztus 18-án elmehettem nyugdíjba, amit már nagyon vártam. Igaz volt egy kis balesetem, de ez már a múlté. Jézus segítségemre volt ebben. Hála legyen neki!

A feleségem is bizonyosságot nyert az Úrtól. Ő le van százalékolva, két hónapja nagyon rosszul lett a szívével. Éjszaka arra ébresztett fel az álomból: Apukám adjunk hálát Istennek, meggyógyul-

tam. Ő imában ment az Úr elé órákkal előtte, kérve a gyógyulást. Az Úr Jézus könyörült rajta. Én már csak felébredve az örömről és a hálaadásra a dicsőítésben vettem részt. Azóta a gyógyszerét is abahagyta, és nincs a szívével semmi baja.

Búcsúzom, és egyben kívánom az Úr Jézus áldását minden munkatársra, segítőre, szolgálóra, imádkozóra, ifjúra és idősekre. A jövőben is kérem a műsortáblázatot.

P. Sándor és felesége, Tatabánya

Lelkiposta

Különös levelet kaptunk Németországból. Egy korábbi Antenna újságunkat használta Isten arra, hogy valakinek életmentő ötletet adjon. Az eset ok az örömről és a hálaadásra is!

Miután megkaptam az Antenna újságot, elsősorban nagyon megköszönöm, mert mindig tanulságos jegyzetek vannak benne. Nem is tudom, hogyan kezdjem el azt, ami történt a családban. Az idősebb fiam és családja szintén kijöttek ide végleg Németországba hozzánk. El lehet képzelni milyen nagy örömben volt részünk, mivel újból kis híján együtt a család.

A középső fiam és családja odahaza maradtak, nem akarnak kijönni. Ez a nagy öröm nem sokáig tartott. Egy hónap elteltével a kis unokánkat, a kislányt meg kellett műteni vakbéllel.

Ötödik nap kiírták. Elkezdődött a láz, 39,8. Állandóan mentünk az orvosokhoz, azt mondták, hogy a gyerekek mandulagyulladásos lett, de 10 napon keresztül csak láz, csak a láz. Egy vasárnap, mikor magamban voltam, így imádkoztam: Uram, tudom nálad minden lehetséges, könnyeimet le akartam törölni, mikor megláttam az Antenna újság első oldalán azt a címet: **Isten sohasem ejt hibát.**

Aztán kis idő múlva egyszerre megjelent ez a gondolat: az orvos, az ember ejtett hibát. Azonnal a gyereket parancsszavamra beszállítottam a kórházba, melybe a fiam és a menyem nem nagyon akartak beleegyezni. Képzeli el, megvizsgálták, most már komolyabban. Az operálásból kifolyólag a belek, a hasüreg gyulladásban volt. Az orvos annyit mondott: ma vasárnap van, de mindegy, a gyereket fel kell még egyszer nyitni, de azonnal. Szegény csak 9 éves és csak 26 kiló. Nagyon oda voltunk, pláne mikor másodsorra operálták.

Isten nem ejt hibát, de mi igen. Az orvos is belátta, és csak megrázta a vállát és annyit mondott: tévedtünk. Majdnem a kis unokánk életébe került, Ha még egy pár óra vagy 1 nap. Most már minden túl vagyunk, ismét nagy az öröm a családban.

Ez az év szintén elszomorított, mivel

a középső fiamat meg kell sürgősen operálni. Higgyék el, nagyon el vagyok szomorodva mindaddig, míg el nem olvasom: **Isten sosem ejt hibát.**

Így kérem a jó Atyámat, hogy az orvosok kezét rendezze, hogy ne ejtsenek hibát a műtét alatt.

Ne haragudjanak hogy ilyen hosszúra íródott a levél, de a szívem egy kicsit enyhül mivel megosztottam valakikkel. Kérem, ha lehetséges foglalják imádságba a helyzetemet.

K. Zoltán, Németország

***

Kedves Anikó!

Engedje meg hogy a levél bevezető sorában megköszönjem részletes tájékoztatását. Mindent megértettem belőle, nincs szükség kommentárt fűzni egy korrekt tájékoztatáshoz.

Magam nyugdíjas vagyok Isten kegyelméből, legyen Neki hála, még dolgozhatom. Így természetesen nem lenne jó, ha panaszkodnék. Nem kell mondani kedves Anikónak azt, hogy milyen a nyugdíjas élete a mai Magyarországon. Nem a kapzsiság az oka, hogy dolgozom. Sokan nyilatkoznak úgy a fiatalok közül, hogy miért nem hagyják már abba, hiszen sok fiatalnak nincs munkája. A felettemnek azt mondtam, amennyiben fiatal munkatársat kíván a helyemre, munkámat tisztességgel befejezve átadom.

Ezt, ha nem is mondom, bármikor megteszi ill. megteheti egy vezető.

Nagyon kíméletlen kegyetlen küzdelemnek vagyunk részesei akarva nem akarva. Ismerem, mit jelent munkanélküliség lenni. Ha valaki elmondhatja, mindez ideig megsegített az Úr, én őszinte szívvel elmondhatom. És azért nincs végem, mert engem is szeret. Ha Ő ezt teszi velem, egyenes következmény, hogy én is szeretem Istennek a gyermekeit.

Szeretettel üdvözlö Önt és munkatársait:

V. István, Békéscsaba

NAGY DOLOGRA KAPTUNK ELHÍVÁST!

*„Boldog az a szolga, akít az Ő Ura háza-
tértekör ilyen munkában talál” Mt 24:46*

Fiatalon tértünk meg mindketten – férj-
jemmel együtt. Mivel már a középkoron
is túl vagyunk, hosszú évek óta harcoljuk
a hitnek szép harcát.

Nagyon sok megtapasztalásban, csodá-
ban volt részünk. Jó volt nehéz, aggasztó
helyzetekben is az Úrhoz fordulni, ta-
nácsot, bölcsességet és békességet kérni
– és kapni.

Így volt ez kilenc esztendővel ezelőtt is.
Egy januári imakörben férjem részére
munkahelyért imádkoztunk. (Ezt mege-
lőzően nyolc éven keresztül karitatív
munkával foglalkozott, ami nem jelentett
keresetet.) A családi kassza kimerülőben
volt.

Isten gyorsabban válaszolt, mint képzeltük,
vagy reméltük volna. Pár nap múlva
a MERA megbeszélésen elhangzott egy
állásajánlat: a Trans World Radio operá-
tort keres pozsonyi központjába. Sürgős
segítségre van szüksége az ott dolgozó
munkatársaknak.

Férjimmal elcsendesedve imádkoztunk,
és mindketten elfogadtuk a kihívást.
Azonban nemsokára szembesülnünk
kellett a valósággal: egy hónapból két he-
tet, azaz minden évből egy fél esztendőt
tölthetünk majd együtt a munkabeosztás
miatt. Harminc éves házasságunk alatt
soha nem éltünk külön. Most kezdjük
ezt el idős napjainkban? Biztos ez? Jól
van így?

Hálaadással mondhatjuk: igen, jól van!
Isten adta ezt a munkahelyet. Ez szol-
gálat mindkettőnknek – minden ellent-
mondásával együtt... Azonban minden
alkalommal újra felvállaljuk ezt a hely-
zetet, mert nagyon nagy dologra kaptunk
elhívást: az evangéliumot, a megváltás
üzenetét hirdethetjük a többi munka-
társal együtt sok-sok nyelven, sok-sok
népnek a rádió hullámhosszán keresztül.
Istené minden dicsőség!

Bálint Zoltánné

HÍREK

Frekvenciaváltozás!

Felhívjuk kedves hallgatóink figyelmét, hogy a nyári időszámításra való átállás miatt a délutáni, **17.30-kor** kezdődő adásunk új hullámhosszon és frekvencián található meg **2005.március 27-től**. Az új frekvencia: **31m – 9735 kHz**.

Ez év áprilisában a Trans World Radio (TWR) és a Magyar Evangéliumi Rádió (MERA) a partnerszerződés megújítására készül. Kérjük hallgatóinkat, imádkozzanak értünk!

Örömmel adjuk közre, hogy a budapesti illetőségű **Rádió17** lehetőséget adott evangéliumi rádióműsor sugárzására. A felvételek a MERA stúdiójában készülnek, Bozsóki Sándor testvérünk Jézus életének főbb eseményeit dolgozza fel.

A Szaniszló Tibor testvérünk emlékére készült CD elfogyott. A nagy érdeklődésre való tekintettel újraindítására készülünk, s változatlanul meg lehet rendelni a MERA címen a két CD-ből álló albumot.

(Amennyiben a CD kazetta változatát

kérjük, várjuk jelzésüket, hogy elégséges megrendelés esetén elő tudjuk készíteni a kazettán való kiadást is.)

Ez az album továbbra sem kerül forgalomba, a nagyszámú barát és ismerős sürgetésére készült el az emlékanyag.

Szeretettel kérjük mindazokat, akinek van lehetőségük, az adóbevallásuknál használják föl a MERA javára az adó 1%-ról a rendelkező nyilatkozatot.

A kedvezményezett adószáma:

18007411-1-42

A kedvezményezett neve:

**Magyar Evangéliumi Rádió
Alapítvány**

FONTOS TUDNIVALÓK!

Ahhoz, hogy rendelkezése teljesíthető legyen az APEH részéről, ezt a nyilatkozatot **LEZÁRT** és a lezáráson **KERESZTBEN ALÁÍRT** borítékban az **ÖN NEVÉVEL, LAKCÍMÉVEL** és **ADÓAZONOSÍTÓ JELÉVEL** feltüntetve küldje el adóbevallásával együtt. Akiknek az adóbevallást a munkáltató intézi, ne felejtsek el a munkáltatónál lévő listát is aláírni.

Műsorajánló:

ANYÁK A BIBLIÁBAN

A Biblia isteni könyv, de egyúttal a legemberibb is.

Nincs az életnek olyan területe, melyről ne szólna a Biblia, vagy inkább így mondhatnánk, amelyhez ne volna döntő szava. És mivel az élet a családból származik, és a családban az anya a meleg tűzhely, aki melegséget áraszt, így magától értetődő, hogy a Biblia gyakran szól az anyáról. Nem úgy elvontan beszél róla, dicshimnusz zeng az anyaságról, vagy tanfolyamot tart leendő anyáknak. Isten igéje anyaalakokat mutat nekünk, és nagyon figyelemreméltó, ahogy az anyákat ábrázolja.

Látjuk, hogyan küzdenek és győznek, hogyan reménykednek és félnek. Sőt a Biblia olyan nagyra értékeli az anyaságot, hogy Isten anyához hasonlítja magát. Nem igazi anyai vonását fejezi ki mennyi Atyánknak ez az Ige: letöröl minden könnyet a szemekről?

(H.Veldkamp)

Ez a műsor a Szentírásbeli anyákról szól minden hétfőn, a rövidhullámon 17.30-tól, és a Hotbird-ön 21.30-tól.

A MAGYAR EVANGÉLIUMI RÁDIÓ ALAPÍTVÁNY ADÁSAI

	Rövidhullám 41 és 49 m 7210 és 6105kHz 10:30 – 10:45	Rövidhullám 31 m – 9735 kHz 17:30 – 18:00 HOT BIRD 21:30 – 22:00	Középhullám 215 m 1395 kHz 20:40 – 21:15	
V	—	Léleképítő	Ifjúsági műsor	
H	—	Jóhír a távolból Anyák a Bibliában	A Biblia üzenete	Evangélizáció
K	Igetanulmány	ITM Biblióra Jegyzetelve	A Biblia üzenete	Áhítat
SZE	Nőktől–nőknek	Igesarok	A Biblia üzenete	Gubancok
CS	Igehirdetés	Családi műsor	A Biblia üzenete	Lét és tudat
P	Cigányműsor (kéthetente)	„Érintés”	A Biblia üzenete	Gondolatok
	Életutak			
SZO	Gyermek–műsor	Lelkiposta Szolgatárs	Szemelgető	Lelkiposta

Figyelem! A **HOT BIRD** műholdról digitális rádióadás hallható 21:30-22:00. Technikai paraméterek: TWR Radio Frequency:12,379.60 MHz Transponder 84 Vertical Polary Symbol Rate: 27500 symbols/sec FEC 3/4 SID: 3080 PID Audio: 3530. Az adás csak digitális vevőkészülékkel fogható!

A frekvenciák / hullámhosszak esetleges változását időben közölni fogjuk. A műsorváltás jogát fenntartjuk!

antenna

Kiadja a **Magyar Evangéliumi
Rádió Alapítvány**

Szerkeszti:
Kulcsár Tibor
Molnár Tünde

A rádióadásokat és lapunkat önkéntes adományokból tartjuk fenn. Az Antenna újságot, mint a MERA hivatalos értesítőjét mindenkinek díjmentesen megküldjük, aki azt kéri, vagy akinek a címét megküldik.

Postacímünk:

H-1428 BUDAPEST, Pf. 4

Tel/üzenetrögzítő: (1) 327-0440

WEB címünk: www.mera.hu

e-mail: radio@mera.hu

Pénzadományok az alábbi

csékszámlára küldhetők:

OTP Bp. II. 11702036-20573096

Swift code:OTPVHUHB

Adószámunk: 18007411-1-42

Készült: MA-Print Bt. Kiadó & Nyomda

Felelős vezető: **Mayer Gábor**

Tel.: (1) 424-5958